

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
6.P.91.464/2013/19.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Szabó Patrik Ügyvédi Iroda, ügyintézője: dr. Szabó Patrik ügyvéd (**cím3** alatti székhelyű) által képviselt

felperes neve (cím1 szám alatti lakos) felperesnek

a II.rendű alperes neve (**cím2** szám alatti székhelyű) által képviselt

DR. I.rendű alperes neve (cím2 szám alatti) I. rendű alperes,

II.rendű alperes neve (cím2 szám alatti székhelyű) II. rendű alperes ellen

kártérítés iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T .

A bíróság kötelezi II. rendű alperest, hogy fizessen meg felperesnek az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül 1.020.000,- (egymillió-húszezer) Ft-ot.

Ezt meghaladóan a bíróság felperes keresetét elutasítja.

Amennyiben a marasztalás összegét a II. rendű alperes vagyona nem fedezi, úgy saját vagyonával az I. rendű alperes korlátlanul felel.

Peres felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik.

Az eljárás során felmerült 144.900,- (száznegyvennégyezer-kilencszáz) Ft kereseti illetékből 63.645,- (hatvanháromezer-hatszáznegyvenöt) Ft-ot az I. és II. rendű alperes egyetemlegesen köteles megfizetni az államnak az adóhivatal felhívására a felhívásban közölt módon és időben, míg a további 81.255,- (nyolcvanegyezer-kétszázötvenöt) Ft kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, de a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál írásban 4 példányban benyújtható fellebbezésnek lehet helye.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezés tárgyaláson kívül bírálja el, ha:

- a teljesítési határidővel kapcsolatos,
- a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik,
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul,

amennyiben a peres felek ezen esetekben is különtárgyalás tartását nem kérik.

A másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson bírálhatja el, ha:

- a felek azt kérik,
- a megítélése szerint - tekintettel a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelemben, illetve

fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra - az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

I n d o k o l á s

A bíróság az ügyben a keresetlevél, a felek nyilatkozatai, valamint a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 22.468/2007. számú eljárása iratanyagából az ügyben a következő tényállást állapította meg:

Az ingatlannyilvántartásba **ingatlan címe** helyrajzi szám alatt felvett természetben a **ingatlan címe** szám alatt található kétlakásos ingatlan egészhez viszonyított $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ tulajdoni hányada a felperes és korábbi házastársa, felperes nevének tulajdonában állt. Az ingatlanon 2 külön bejáratú, elkülönítetten használható lakás is kialakításra került. A korábbi házastársakat megillető tulajdoni hányad természetben a földszinti önálló 2 + fél szobás lakásnak felel meg.

A korábbi házastársak házasságát a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 1998. május 6. napján kelt 10.P.XVIII.P.20.494/1995/56. szám alatti ítéletével felbontotta, megállapította továbbá, hogy a korábbi házastársak közös tulajdonát képező **ingatlan címe** szám alatti lakás kizárólagos használatára jelen per felperese jogosult. felperes nevének a lakásból elköltözött. Ezen ítélet kötelezte jelen per felperesét, hogy volt házastársa részére fizessen meg 1.076.666,- Ft lakáshasználati jog ellenértéket, egyidejűleg kötelezte felperest, hogy az ingatlan használati díjaként 1995. február 5-től fizessen meg a felperes nevének többlethasználati díjat. Ennek összegét 1997. január hónaptól havi 12.753,- Ft-ban határozta meg.

Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság az 1999. március 19. napján jogerőre emelkedett 54.Pfv.25.814/1998/5. szám alatti ítéletével a lakáshasználati jog ellenértékének megfizetésére kötelező rendelkezés vonatkozásában helyben hagyta. A többlethasználati díj megfizetésére irányuló igény vonatkozásában részben azzal változtatta meg, hogy a másodfokú ítélet meghozataláig terjedő időre a hátralékos többlethasználati díj összegét elszámolta.

felperes nevének 2007. november 2. napján terjesztett elő keresetet a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon jelen per felperesével szemben. Módosított keresetében azt kérte, hogy a bíróság a korábban megállapított többlethasználati díj összegét 2007. november 1. napjától havi 39.737,- Ft-ra, 2008. január 1. napjától pedig 42.274,- Ft-ra emelje fel. Kötelezze továbbá alperest a jövőben többlethasználati díj összegét ennek megfelelő fizesse meg. Kérte, hogy az ítélethozatalig lejárt többlethasználati díjat a bíróság számolja el, s annak egy összegben való megfizetésére is kötelezze alperest.

Jelen per felperese a kereset elutasítását felperes nevének perköltségben való marasztalását kérte.

A bíróság a 2009. szeptember 24. napján kelt 12.P.XVIII.22.468/2007/50. szám alatti ítéletével a **ingatlan címe**. szám alatti ingatlanra vonatkozó az alperes által felperes részére fizetendő többlethasználati díj összegét 2007. november 1. napjától havi 39.737,- Ft-ban, 2008. január 1. napjától havi 42.7274,- Ft-ban állapította meg, melyet az alperes minden hónap 15. napjáig köteles a felperes részére megfizetni.

Kötelezte továbbá a bíróság jelen per felperesét, hogy a 2007. november 1-től 2009. szeptember 30-ig terjedő időre felmerült lejárt hátralék címén fizessen meg 15 nap alatt azon per felperesének 673.909,- Ft-ot és ezen összegből 53.968,- Ft után 2007. december 1-től és 619.641,- Ft után 2008. október 15-től a kifizetésig számítva a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat szerinti késedelmi kamatot és 210.425,- Ft-ot perköltségként. Egyebekben a bíróság a viszontkeresetet elutasította, rendelkezett a viszontkereseti illeték viseléséről, továbbá további illeték leletezés mellett történő megfizetéséről. Megállapította, hogy az alperes képviselő pártfogó ügyvéd díját teljes összegben jelen per felperese viseli.

A perben felperest párfogóként a II. rendű ügyvédi iroda és annak ügyintézője az I. rendű alperes képviselte. Az ítéletet a tértivevény tanúsága szerint az I. rendű alperes meghatalmazottja 2009. november 3. napján vette át. Felperes képviselőként az I. rendű alperes által benyújtott fellebbezés 2009. november 23. napján érkezett a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bírósághoz. A bíróság a 2009. december 2. napján kelt 12.P.XVIII.22.468/2009/52. szám alatti végzésével az 50. számú ítélettel szemben benyújtott 51. szám alatti fellebbezést hivatalból elutasította, a végzés indokolásában foglaltak szerint azért, mert jelen per felperese elkésztetten terjesztette azt elő.

2010. január 6. napján érkezett beadványában jelen per felperese igazolási kérelmet terjesztett elő. Hivatkozott arra, hogy 2009. október 15. és november 18. napja között vidéken tartózkodott gyógykezelés céljából. A fellebbezést meg kívánta tekinteni annak postázása előtt, november 18-án. Az autóbusz késése miatt este csak 19 óra után tudta megtenni. A cím4 szám alatti Posta felújítás miatt a leveleket nem vette fel, a honlapon található információk szerint ugyanakkor nyitva volt. Másnap, nyitás után 08 óra 52 perckor egy másik Posta épületében sikerült a küldeményt feladni. Késedelem vis major volt a felperes álláspontja szerint.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2010. május 25. napján kelt 44.Pfv.661.254/2010/4. szám alatti végzésével az elsőfokú bíróság 52. szám alatti végzését helyben hagyta és az igazolási kérelmet is egyidejűleg elutasította. A Fővárosi Bíróság ezen végzése 2010. június 28. napján jogerőre emelkedett.

Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet fellebbezés hiányában a záradék tanúsága szerint 2009. november 19. napján jogerőre emelkedett.

Felperes 2013. szeptember 3. napján keresetet terjesztett elő I. rendű alperessel szemben a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon. A bíróság a 2013. június 28. napján kelt és 2013. augusztus 29. napján jogerőre emelkedett 15.P.XVIII.20.795/2013/7. szám alatti végzésével a keresetlevelet a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz áttenni rendelte.

Módosított keresetében felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze I. rendű alperest, mint károkozót, II. rendű alperest pedig, mint mögöttes felelőst 2.000.000,- Ft nem vagyoni kártérítést és 20.000,- Ft jogi tanácsadással kifizetett megelőző költség, illetőleg 2011. január 1. napjától kezdődően folyamatos teljesítési határidővel minden hónap 15. napjáig fizetendő havi 29.521,- Ft vagyoni kártérítés, valamint a jelen perben felmerült költségei megtérítésére. Indokolásul előadta, hogy a **Kamara** Fegyelmi Tanácsa 2011. március 21. napján kelt és jogerőre emelkedett 2011.F.113/5. sorszám alatti határozatával az I. rendű alperest egy rendbeli gondatlan fegyelmi vétséggel elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette. Ezt követően a MÜBSE 18027/11. sorszám alatt 2011. július 18. napján hozott kártérítési határozatot, amelyben nem vagyoni kártérítésként 400.000,- Ft összeget határoztak meg a felperes javára. Hivatkozott arra, hogy felperes és a II. rendű alperes között kirendelés folytán létrejött megbízási jogviszonyból eredően az Üt. 23. § (1) bekezdésében szabályozott megbízási szerződés keletkezett, melynek tartalmát az alperesek kötelesek bizonyítani. A megbízott ügyvédet teljes körű tájékoztatási kötelezettség terhelte a Ptk. 477. § (1) bekezdése alapján, továbbá alpereseket terheli a Üt. 3. § (2) bekezdésében meghatározott kötelezettség is, mindezek elmulasztása esetén az alperesek az Üt. 10. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 318. § (1) bekezdése, illetve 339. § (1) bekezdése alapján tartoznak kártérítési felelősséggel. Az Üt. 69. § (3) bekezdése szerint a ténylegesen kárt okozó I. rendű alperesi ügyvéd a II. rendű ügyvédi irodával együtt is perelhető Üt. 67. § (1) bekezdés azzal, hogy a károkozó I. rendű alperesi ügyvéd korlátlanul mögöttesen csak abban az esetben felel, ha az iroda vagyona a követelést nem fedezné Üt. 69. § (2) bekezdése.

Felperes álláspontja szerint a MÜBSE által megítélt 400.000,- Ft nem vagyoni kártérítés eltúlzottan alacsony. Felperes alkotmányos jogától jogorvoslati lehetőségétől esett el. Fellebbezés elmulasztása

miatt jogerőre futott és végrehajtás alá került a másodfokú végzésével jogerősen elbírált végrehajtható követelés, melyből eredően felperes ingatlan tulajdoni hányadát árverezés alá vonták, s melyből eredően sikeres árverezés esetén hajléktalanná válik. Nyugdíjából az eddig 12.753,- Ft-os letiltás helyett 52.000,- Ft-ot vonnak le havonta, mely szintén a fellebbezés elmulasztására vezethető vissza.

Az I. és II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte elsődlegesen hivatkozva arra, hogy a felperesi követelés res iudicata. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a felperes által előterjesztett kártérítési követelés teljesítése kár hiánya és felperes felróható magatartása miatt megalapozatlan. Az ítélet kézhezvétele és felperessel való egyeztetés után elkészítették a fellebbezést II. rendű alperesek, illetve az ügy előadója **név1** november 18-án 19 óra 45 percig a megbeszélt helyen várta, de felperes nem jött el. A 20 órai postázásra tekintettel a képviselő fel akarta adni a fellebbezést, meglepődve tapasztalta, hogy a **cím4** felújítás miatt nem vesz fel küldeményt. Az igazolási kérelmet a Fővárosi Bíróság elutasította, ugyanakkor az ügy érdemében állást foglalt, amikor akként nyilatkozott, hogy „a fellebbezés nem alapos” vagyis a felperest semmilyen kár nem érte, hiszen az indokolás fellebbezés kitétele tanúsítja, hogy a bíróság azt érdemben megvizsgálta. Nyilvánvaló, hogy a felperesi rosszhiszemű pervitelére való tekintettel azonban ésszerűbb és jogszabályoknak is teljesen megfelelő döntés volt a fellebbezés és az igazolási kérelem elkésettség címén való elutasítása, mint az érdemi döntés. Hivatkozott arra is, hogy felperes nem bizonyított konkrét kárt. Felperes rosszhiszemű pervitele és felróható magatartása hozzájárult a fellebbezés elkésettségének, vélt kára összegét felperes nem bizonyította.

A kereset részben alapos.

A perben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a I., II. rendű alperes magatartása jogellenesnek tekinthető-e, felperesnek kára keletkezett-e, amennyiben igen, az alperesi jogellenes magatartás és a felperest ért kár között az ok-okozati összefüggés megállapítható-e.

A perben nem volt vitatott, ekként a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján további bizonyítást nem igényelt, hogy:

- felperes és korábbi házastársa között a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság előtt használati díj felemelése iránt eljárás volt folyamatban,
- az eljárásban felperest párfogóként a II. rendű alperesi ügyvédi iroda, ügyintézőként az I. rendű alperes képviselte,
- felperes fellebbezését az elsőfokú bíróság érdemi vizsgálat nélkül elutasította,
- az elutasítás oka a fellebbezés elkésett előterjesztése volt,
- az igazolási kérelem is elutasításra került.

A keresetlevél benyújtása idején hatályban volt Ptk. 75. § (1) bekezdése a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e./ aki személyhez fűződő jogaiban megsértenek az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja. Kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A Ptk. 474. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megbízási szerződés alapján a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni.

A (2) bekezdésben foglaltak szerint a megbízást a megbízó utasításai szerint és érdekének megfelelően kell teljesíteni.

A Ptk. 475. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a megbízott személyesen köteles eljárni; igénybe veheti azonban más személy közreműködését is, ha ehhez a megbízó hozzájárult, vagy ha ez a megbízás jellegével együtt jár. A megbízott az igénybe vett személyért úgy felel, mintha a rábízott ügyet maga látta volna el.

A Ptk. 477. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a megbízott köteles a megbízó tevékenységéről és az ügy állásáról kívánságára, szükség esetén e nélkül is tájékoztatni, különösen, ha más személy igénybevétele vált szükségessé vagy ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá.

A Ptk. 314. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a szándékosan, súlyos gondatlansággal vagy bűncselekménnyel okozott, továbbá az életet, testi épséget, egészséget megkárosító szerződészegésért való felelősséget érvényesen nem lehet kizárni.

A (2) bekezdésben foglaltak szerint a szerződészegésért való felelősséget - ha jogszabály másként nem rendelkezik - nem lehet kizárni és korlátozni ezt kivéve, ha az ezzel járó hátrányt az ellenszolgáltatás megfelelő csökkentése vagy egyéb előny kiegyenlíti.

A Ptk. 318. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a szerződészegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

A Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglaltak szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 355. §-a értelmében a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani vagy ha ez nem lehetséges vagy a károsult ezt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A kártérítési alakzat alapja a kár bekövetkezése, illetőleg az, hogy a károkozó magatartás alapjaként megjelölt tevékenység és a kár keletkezése között ok-okozati összefüggés álljon fenn.

A perben felperes arra hivatkozott, hogy az ügyvédi megbízási szerződés megszegésével kapcsolatosan olyan kár érte, mely a fellebbezés előterjesztésének elmulasztásában jelentkezett.

A perben I., II. rendű alperes a kár jogalapját, illetőleg ehhez kapcsolódóan a felperes által megjelölt esemény bekövetkeztét is vitássá tették. A Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kárt az alperes ügyvédi tevékenysége során - az alperes által elmulasztott fellebbezés benyújtásával - következett be.

A bíróság a felperes által hivatkozott káreseményre vonatkozó bizonyítási anyagot a Pp. 206. § (1) bekezdésére tekintettel az alábbiak szerint értékelte:

A kereseti nyilatkozat, valamint a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 12.P.XVIII.22.468/2009. számú eljárása iratanyagából, továbbá a MÜBSE 18027/11. szám alatti 2011.F.113/5. szám alatti határozataiból azt állapította meg, hogy az alperesek azzal, hogy megfosztották felperest a fellebbezés előterjesztésének lehetőségétől megsértették a felperesnek

azon alkotmányos jogát, hogy a másodfokú eljárásban jogorvoslatot, illetve esetlegesen ezt követően rendkívüli jogorvoslatot keressen.

A perbeli esetben a megbízás tárgya az volt, hogy a II. rendű alperesi ügyvédi iroda, s annak a képviselőjében eljáró I. rendű alperesek a felperes perbeli képviselőjét ellássa. Ennek során az Ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (továbbiakban Üt.) 1. §-a, valamint 3. §-ának (2) bekezdése alapján az I., II. rendű alperest az a kötelezettség terhelte, hogy legjobb tudása szerint lelkiismeretesen és az ügyvédi hivatáshoz méltó módon segítse elő megbízó jogainak érvényesítését. Ez magában foglalja egyebek mellett azt a kötelezvényt is, hogy az általa előterjesztett fellebbezés időben kerüljön benyújtásra, s így érdemi elbírálásra alkalmas legyen.

Ezzel kapcsolatosan figyelembe kellett volna vennie azt is, miszerint a Pp. 234. § (1) bekezdése 15 napos jogvesztő határidőt ír elő, melyet a Pp. 219. §-a által előírt módon kell számítani. E körben az ügyvédtől elvárható, hogy az ügyfele érdekei szempontjából legnagyobb biztonságot nyújtó megoldást válassza, azaz a fél számára hátrányosabb lehetőséget elkerülje és jelen esetben a fellebbezést úgy terjessze elő, hogy az a határidő anyagi jogi jellegű minősítése esetén is lehetővé tegye az ügyfele igényérvényesítését. Abban az esetben is, ha az ügyfél a megbeszélte időpontra, a megbeszélte találkozóra nem érkezik meg, ugyanakkor a megbízás egyértelműen a fellebbezés előterjesztésére irányult mint jelen esetben.

Nem vitásan II. rendű alperes a fellebbezés határidőben történő előterjesztését elmulasztotta, mulasztása az ügyvédi megbízási szerződés megszegését jelentette, mely miatt a fentiek szerint szerződésszegő magatartásával okozati összefüggésben felmerült felperesi kár megtérítésére köteles (BH.2013.89.)

Jelen esetben megállapítható volt, hogy a felperes által az ügyvédi megbízási szerződés megkötésével elérni kívánt cél, azaz a fellebbezés előterjesztése olyan ok miatt maradt el, amelyért az I., II. rendű alperes a fent vizsgált szerződésszegése miatt felelősséggel tartozik.

Alperesek mulasztásukkal elzárták a felperest az őt megillető fellebbezési igény érvényesítéséről. Ezzel sérült felperes jogorvoslati joga, melynek tartalma az volt, hogy az elsőfokú ítélettel szemben jogorvoslati kérelemmel forduljon a másodfokú bírósághoz. Ezzel felperest olyan immateriális hátrány érte, amellyel egyben a keresetlevél benyújtása idején hatályban volt Ptk. 75. § (1) bekezdésében írt személyiségi jogai sérültek, amely a Ptk. 84. § (1) bekezdés e./ pont alkalmazásával kellő alapul szolgál a nem vagyoni kártérítéshez.

Felperes vagyoni kárát a pert megelőző eljárásokkal kapcsolatosan előzetesen felmerült 20.000,- Ft jogi tanácsadási költségben jelölte meg. Ezen kár összegszerűségét az alperes nem vitatta, ezért ezen összeget a bíróság a felperesi keresettel egyezően ítélete meg.

Az előterjesztett kereset szerint részben alapos a felperes nem vagyoni kár megtérítésére irányuló igénye is. Felperes ezen kereseti kérelmet döntően arra hivatkozással terjesztette elő, hogy az első fokon jogerőre emelkedett ítélettel kapcsolatosan életkörülményei elnehezültek arra figyelemmel, hogy a használati díj havi összegét a bíróság felemelte, mely miatt végrehajtás, illetve az ingatlanát árverezés is fenyegeti.

Mindezt I., II. rendű alperes érdemben nem tudta vitássá tenni, az általa előadottak csupán az általánosság szintjén mozognak. Arra figyelemmel, hogy az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedését követően az elsőfokú ítéletben foglaltak jogerősek és bármikor végrehajthatók, külön azt, hogy a végrehajtási eljárások a jelen perrel érintett határozattal összefüggésbe hozhatók-e, amennyiben a határozat végrehajtható, e körben a bíróságnak vizsgálnia nem kellett.

Felperesnek nem vagyoni kára származott a fellebbezés elmulasztása miatt életkörülményei

romlásából. Mindezek miatt nem vagyoni hátrány csökkentéséhez, - a MÜBSE határozatában megállapított összeg felül - további 1.000.000,- Ft nem vagyoni kártérítés megállapítása indokolt. Ez az összeg alkalmas a felperes életvitelében, a fellebbezés elmulasztása miatt bekövetkező hátrányok pénzbeli kompenzálására, figyelembe véve a károkozás és felperes személyes körülményeit.

Felperes 2011. január 1. napjától kezdődően folyamatos teljesítési határidővel, minden hónap 15. napjáig havi 29.521,- Ft járadék megállapítása iránt is igényt terjesztett elő. E körben a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak szerint felperest terhelte annak bizonyítása, hogy járadék iránti igénye és az alperesek által okozott kár között okozati összefüggés fennáll. Ezt a bíróság felhívása ellenére a felperes a perben nem bizonyította, s a bizonyítás elmaradását a bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felperes terhére értékelte, felperes járadék megfizetése iránti igényét elutasította. Utal a bíróság e körben arra is, hogy a járadék iránti igényként megjelölt összegszerűséget sem bizonyította felperes az eljárás során az általa előadottak alapján ezen összegszerűség megállapítható nem volt.

Mindezekre tekintettel a bíróság a rendelkező részben leírtak szerint kötelezte II. rendű alperest. A megbízási szerződés ellenjegyzésekor az I. rendű alperes a II. rendű alperes nevében járt el, így az Üt. 69. § (2) bekezdése szerint az I. rendű alperes a II. rendű alperesi ügyvédi iroda károkozásáért saját vagyonának erejéig korlátlanul felel (BDT.2012.2770.)

A perben felperes részben pernyertes, részben pervesztes, alperes részben pernyertes, részben pervesztes lett, így a bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdésében foglaltak szerint peres felek pernyertessége arányára tekintettel akként rendelkezett, hogy peres felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik, illetőleg - mivel az eljárás során illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült felperes az illeték megfizetésére előzetesen nem volt köteles, az illeték megfizetésére ezért a bíróság pernyertesség, pervesztesség arányában kötelezte peres feleket.

A bíróság a teljesítési határidőt a Pp. 217. § (2) bekezdésében foglaltak szerint határozta meg.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén - figyelemmel a jogszabály 256/A. §-ában foglaltak is - alapul.

Budapest, 2014. március 12.

dr. Kalasné dr. Lakatos Emese sk.
bíró

